

Студенттер мен жас ғалымдардың
«ҒЫЛЫМ ЖӘНЕ БІЛІМ - 2018»
XIII Халықаралық ғылыми конференциясы

СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ

XIII Международная научная конференция
студентов и молодых ученых
«НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ - 2018»

The XIII International Scientific Conference
for Students and Young Scientists
«SCIENCE AND EDUCATION - 2018»

12th April 2018, Astana

**ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
Л.Н. ГУМИЛЕВ АТЫНДАҒЫ ЕУРАЗИЯ ҰЛТТЫҚ УНИВЕРСИТЕТІ**

**Студенттер мен жас ғалымдардың
«Ғылым және білім - 2018»
атты XIII Халықаралық ғылыми конференциясының
БАЯНДАМАЛАР ЖИНАҒЫ**

**СБОРНИК МАТЕРИАЛОВ
XIII Международной научной конференции
студентов и молодых ученых
«Наука и образование - 2018»**

**PROCEEDINGS
of the XIII International Scientific Conference
for students and young scholars
«Science and education - 2018»**

2018 жыл 12 сәуір

Астана

УДК 378

ББК 74.58

Ғ 96

Ғ 96

«Ғылым және білім – 2018» атты студенттер мен жас ғалымдардың XIII Халықаралық ғылыми конференциясы = XIII Международная научная конференция студентов и молодых ученых «Наука и образование - 2018» = The XIII International Scientific Conference for students and young scholars «Science and education - 2018». – Астана: <http://www.enu.kz/ru/nauka/nauka-i-obrazovanie/>, 2018. – 7513 стр. (қазақша, орысша, ағылшынша).

ISBN 978-9965-31-997-6

Жинаққа студенттердің, магистранттардың, докторанттардың және жас ғалымдардың жаратылыстану-техникалық және гуманитарлық ғылымдардың өзекті мәселелері бойынша баяндамалары енгізілген.

The proceedings are the papers of students, undergraduates, doctoral students and young researchers on topical issues of natural and technical sciences and humanities.

В сборник вошли доклады студентов, магистрантов, докторантов и молодых ученых по актуальным вопросам естественно-технических и гуманитарных наук.

УДК 378

ББК 74.58

ISBN 978-9965-31-997-6

©Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия
ұлттық университеті, 2018

2. Субанова О.А. Организация работы эндаумент-фондов университетов США: Научно-практический семинар «Системный анализ в экономике». - ФГОБУ ВПО «Финансовый университет при Правительстве Российской Федерации», 6 июня 2012.

3. Аргын Е.М., Ерназаров Т.Я. Эндаумент-фонды как форма финансирования высших учебных достижений // Вестник Павлодарского государственного университета. Серия экономическая. – 2010. - №1. – С.9-17.

4. Kaplan E. Voluntary Support of Education 2011 // http://cae.org/images/uploads/pdf/VSE_2012_Sample_Pages.pdf (дата обращения 26.01.2014 г.)

5. Альтбаха Ф. Дж., Салми Д. Дорога к академическому совершенству: Становление исследовательских университетов / Под ред. пер. с англ. – М.: издательство «Весь Мир», 2012. - 403 с.

6. Федеральный закон «О порядке формирования и использования целевого капитала некоммерческих организаций» от 22 декабря 2006 года (в ред. Федеральных законов от 25.11.2009 № 281-ФЗ, от 21.11.2011 № 327-ФЗ, от 21.11.2011 № 328-ФЗ, от 28.07.2012 № 134-ФЗ, от 23.07.2013 № 251-ФЗ) // <http://base.consultant.ru/cons/cgi/online.cgi?req=doc;base=LAW;n=149890>.

7. Закон Республики Казахстан от 19 января 2011 года № 394-IV «О статусе «Назарбаев Университет», «Назарбаев Интеллектуальные школы» и «Назарбаев Фонд» // http://online.zakon.kz/Document/?doc_id=30914968.

РУХАНИ ЖАҢҒЫРУ АЯСЫНДАҒЫ АЗАМАТТАРДЫҢ ДІНИ БОСТАНДЫҚТАРЫНЫҢ ҚОРҒАЛУЫНЫҢ ТЕОРИЯЛЫҚ-ҚҰҚЫҚТЫҚ МӘСЕЛЕЛЕРІ: САЛЫСТЫРМАЛЫ ТАЛДАУ

Жугралин С.А.

Л.Н. Гумилев атындағы ЕҰУ, Астана қаласы

Ққ – 41 топ, 4 курс, мамандық «Құқықтану»

Ғылыми жетекші: Ибрагимов Ж.И., з.ғ.д., профессор

Қазіргі таңдағы күрделі әрі өзекті мәселенің бірі – дін мен құқықтың арақатынасы. Канондалған құқық немесе діни құқық ғасырлар бойы әлеуметтік қатынастарды реттеу бойынша маңызды рөл атқарып қана қоймай, адамзат тарихының даму барысын анықтауда үлкен ықпал етті. Ұлттар мен ұлыстардың құқықтық санасының қалыптасуы мен дамуын діни құқық бастауларынан бөліп қарастыру мүмкін емес десе де болады. Адам мен адамның, адам мен қоғамның, адам мен жаратушының және табиғаттың байланысы діни канондар мен нормалар тұрғысынан түсіндіріліп, қоғамдық санада өз орнын тапты. Сөйтіп, діни құқық әлеуметтік реттеудің бай тәжірибесін жинақтады. Діни құқық барлық адамдарға ортақ адамгершілік заңдарына, игілік, әділеттілік ұғымдарына сүйенеді. Ал бұл заңдылықтардың, қағидалар мен ұғымдардың негізі мен бастауы – бір Жаратушы. Діни құқықтың зайырлы құқықтан айырмашылығы да осы қағидатты мүлтіксіз мойндауында. Яғни, зайырлы құқық мемлекет немесе басқа да әлеуметтік институттардың беделіне негізделсе, діни құқық трансцендиальды Құдай беделіне негізделеді. Сол себепті, Құдай тарапынан заңдастырылған моральдық этикалық нормалар жинағы діни құқықтың ажырамас бір бөлігі болып табылады. Діннің құрамдас бөлігі олар адамдардың жүріс-тұрысына, сенімдері мен өзіндік іс-әрекеттеріне, мінез-құлқына әсер етіп отырады. Сөйтіп, дін қоғамның рухани және адамгершілік өміріне ғана емес, сондай-ақ құқықтық жүйелерінің дамуына зор үлес қосып отырады. Мысалы, әлемдік діндерде ата-ананы құрметтеу парызымен қатар ұрлық жасауға, кісі өлтіруге, жалған куәгерлікке тыйым салынған. Бұдан байқайтынымыз зайырлы құқық өзінің қалыптасуы барысында көптеген қағидаттарын діни құқықтан алған. Сондықтан діни құқық табиғатын түсіну жалпы құқықтың мәнін терең зерделеуге мүмкіндік береді. Қазіргі замандағы мәдениет және қоғам, олардың өзара қатынастары едеуір тез әрі азғантай

өзгерістерге ұшырап отырады. Әлеуметтік институттар қоғамның жаңа талаптарына сай өмір сүрулері қажет, яғни жаңа модернизацияланған социумдарға қажет болмайтындай әрекетке арқау сүйеу керек. Осыған байланысты тез өзгеріске ұшырап отырған заманауи мәдениет пен қоғам аясындағы түрлі діни дәстүрлердің жағдайы өткір сұрақ ретінде қалып отыр.

Дін кез келген мемлекеттің ажырамас бөлігі болып табылады және қоғамның әлеуметтік-экономикалық дамуына үлкен ықпал көрсетеді. Біздің мемлекетте орын алатын барлық процестер, қоғамда рухани құндылықтардың қалыптасуына тікелей әсер етеді. Дінге деген өсіп бара жатқан қызығушылық орын алып жатқан және бар мәселелермен көрінеді, яғни оларды шешуде сындарлы да ойлап-жетілген тәсілдерді талап етеді.

Қазіргі заманғы конфессиялық және конфессияаралық жағдайларды ескере отырып, Қазақстан халқын топтастырудағы айыру ықпал етіп қана қоймай, сондай-ақ оның діни емес, байсалды және этномәдени жағдай конфессияаралық және этникааралық төзімділікті діни экстремизмнің таралуына жол бермеу және конфессияаралық араздықтарды негіздеріне сүйене отырып мемлекеттік саясатты жүргізу қажет етеді [1]. Діни ахуалдарды жүйелеу және ол жақтағы талдау материалдарын объективті, үнемі терең астамы бар, тұрақты халықты хабардар және жарықтандыру қажет ету тиіс. Ықылас пен қолдау мемлекеттік деңгейде болуы тиіс.

Мемлекет, оның аумағында тұратын азаматтарды біріктіретін ұйым болып табылады, олардың ресми түрде мүдделерін білдіреді, қоғамдық қауіпсіздікке жауапты болады және адамдардың құқықтары мен мүдделерін жүзеге асыру үшін қамқорлық жасауға тиіс. Қазақстан өзін құқықтық зайырлы мемлекет деп дауыстады. Бұл барлық діни көзқарастар мен рухани құндылықтарды құрметтеу және тануды білдіреді [2].

Мемлекет дінге және діни ұйымдарға деген өз саясатын айқындай отырып, барлық конфессиялардың бірігіп қатар өмір сүруінің және ынтымақтастық қағидатын басшылыққа алуға тиіс [3]. Бұдан басқа, Республикада ислам ұлттық мәдениетке терең өтіп кетеді, яғни соның салдарынан оның түрлі элементтері кездесетінін ескеру қажет.

Мемлекеттің діни құрылымдар қызметін реттейтін негізгі принциптеріне қарай, соның ішінде Қазақстанда мыналар жатады:

- Толеранттылық принципі: Тұтастай алғанда мемлекеттік институттар, билік діни ұйымдардың қызметіне толеранттық тұрғыда қарауы тиіс. Бұндай қажеттілік осының салдарынан туындайды, яғни халықтың басым бөлігі болып діншілдер, одан көп тұрғындары өздерін мұсылмандықтар деп санайды, дегенмен күнделікті өмірде діни жораларды ұстанбайды. Себебі, толеранттылықтың қажеттілігі соншалық, діни ұйымдар еркін және кедергісіз өз қызметтерін жүзеге асыруға байланысты қажетті рұқсат алу және қатаң бақылау қызметі кезінде, бұл институттар қарапайым мекемелер қатарына айналады. Мұндай ұйымдардың қызметіне рұқсат беру ол бассыздықты білдірмейді. Керісінше, бұл мәселенің заңнамалық негізде қойылуы, олардың жұмысын ретке келтіру қажеттігі;

- Құрмет: Бұл Конституцияның өзінде негізге алынуға тиіс нәрсе, мемлекеттіліктің зайырлы сипаттағы мәні. Ел азаматтарының тұрмыс жағдайы мен әлем көзқарастарын құрметтеу. Ол олардың жеке дәстүрлерге кедергілер құру еместігін, ол олардың мүмкін болған жерлерде көмектеседі деген ниеттері. Мемлекеттің діни сенімдер мен дәстүрлерін немесе өзге де дүние тануды құрметтеу өзара түсіністікке ықпал етеді. Бұл тараптардың өзара қарым-қатынас анықтауда өте маңызды факторы ретінде қолданылады.

- Ынтымақтастық: Ол діни ұйымдармен жұмысындағы жоғары сатысы. Егер алғашқы екі әңгіме негізінен жеке қатынастарды тану туралы болса, онда бұл жиынтықта азаматтардың жеке басы туралы және қоғамдық бірлестіктер туралы мәселе қаралады. Мемлекетке олармен өзара іс-қимыл саясатын нақты негіздей жүргізу қажет. Мемлекет билігінің діни ұйымдар арасындағы өзара тиімді қарым-қатынастары орнатылады, егер билік қоғамда діннің заң жүзінде орнын анықтаса, мемлекеттің діннен не керек екендігін анықтаса, және дін бостандығы қалай жүзеге асады немесе діни білімді қалай қамтамасыз етуге қажет екенін анықтаса. Мемлекет пен діни ұйымдардың арасындағы өзара қарым-қатынастарды реттейтін заңнама, сондай-ақ азаматтар құқықтарының кепілдіктерін қамтамасыз ететін діни

сенім бостандығына конституциялық нормалар, осы қарым-қатынастарды бекемдеуші негіздерін қамтиды. Бұл принциптер заңдарға салынған тиіс. Әдетте, олар іс жүзінде халықтың көпшілігімен дін туралы қолданыстағы заңдардың негізгі ережелерін білмеуі нашар жұмыс істеуіне де байланысты. Бүгінгі таңда осындай мәселелерді қазіргі заманғы талаптар аясында міндетті шешуболып табылады, атап айтқанда елдің әлеуметтік-экономикалық дамуын, ұлттың менталитетін, рухани-адамгершілік сипатын, психологиялық жағдайын ескере отырып, діннің фундаменталдық бастауларын қозғамай-ақ, соның ішінде Ислам. Қазіргі заманауи этникалық және конфессиялық көзқарастар мәселелерге жүйелі түрде қарауды талап етеді, ескі ойлардан арылтуға, қауіптер мен сенімсіздіктен аулақ болуға итермелейді. Диалогтың тиімді өзге де тәсілдері мен нысандарын табу әрекетін жасау керек екендігіне көз жеткізу.

Қазақстанда азаматтық қоғамның бастапқы кезеңіндегі қалыптастыру процесінің мәні болып, демократиялық қоғамдық құрылыстың құрылымын құру болып табылады, яғни азаматтық сана-сезімін қалыптастыру, адамның және мемлекеттің арасында қайшы қабылданған шешімдерді анықтау.

Қазіргі Қазақстанда адамгершілік демократиясының негізгі принциптері болып танылады: Қазақстан халқының ынтымақтастығы, азаматтық татулық, әлеуметтік, этносаралық және дінаралық келісім, бірлік және төзімділік.

Қазақстандық қоғам конгломерат ретінде өзін түрлі топтарының мүдделерін күрделі ұштастыруға бағыттайды: этникалық, демографиялық, конфессиялық, идеологиялық, экономикалық, биліктік және басқа да. А. Лейпхарттың анықтауы бойынша ол көпқұрамды болып келеді [4].

Қазақстан ішкі саяси тұрақтылық бойынша барынша жоғары деңгейімен сипатталады. Н.Ә. Назарбаев бұған тоқталып кеткен болатын, және оның пікірінше, «... толық тұрақтылыққа, атап айтқанда бірлікке дейін толыққанды жету үшін көп жұмыс істеу қажет, өзімізді бірыңғай отбасындай сезіну үшін, және өз мақсаттарымызға келісілген түрде жетуіміз бір арман» [5].

Біздің мемлекет зайырлы сипатта болуына байланысты, онда оған мынадай талаптар айқындалады:

- азаматтардың өзінің дінге және діни ұстанымына сәйкес қатынастарына, ата-аналардың немесе олардың орнындағы адамдардың бала тәрбиесімен айналысу процесіндегі сенімдермен және өзінің діни сенім бостандығы негізінде баланың құқығын ескере отырып араласпау;

- мемлекеттік билік органдарының функцияларын орындауды кезінде діни бірлестіктерге жүктеуге бермеу, және басқа да мемлекеттік органдардың;

- діни бірлестіктерді қаржыландыру еместігі;

- діни бірлестіктердің қызметіне араласпау, егер ол заңдарға қайшы келмейтін болса;

- дін ұстанушылар мен дін ұстанбайтындар арасында, азаматтар, сонымен қатар әртүрлі діни бірлестіктер арасында өзара төзімділік пен құрметтеу қатынастарын анықтауға мүмкіндік беру. Жоғарыда айтылғандай, жаңа заңда мемлекет діни бірлестіктермен қарым-қатынастарды реттеу кезінде басшылыққа алуға тиіс негізгі қағидалар жазылған.

Сондай-ақ осы заңда діни бірлестіктердің қызметіндегі негізгі қағидалары көрініс тапты:

- мемлекеттік билік органдары функцияларын орындамау мен мемлекеттік органдардың қызметіне араласпау;

- саяси партиялардың қызметіне қатыспау, оларға қаржылық қолдау көрсетпеу;

- заң талаптарын және құқық тәртібін сақтауға.

Қоғамның саяси өміріне діни бірлестіктердің қызметшілерін жеке тұлға ретінде қатысуына жол беріледі, бірақ сол немесе басқа да діни бірлестіктердің атынан емес. Бұл жағдайда «Богу Божье, Кесарю кесарево» атты қағида жұмыс істейді, себебі мемлекет және дін бір-бірінің ісіне араласпайды, олар бір бірлерінен ажыратылған; мемлекеттік органдар өз қызметтерін орындайды, діни бірлестіктер өздерінің.

Егер қазіргі Қазақстан үшін мемлекеттің жаңа діни құрылымдармен ара қатынас сұрағы жаңадан болып табылса, онда батысеуропалық елдер жаңа діни құрылымдармен арақатынас туралы мәселелерді шешу жөнінде белгілі бір тәжірибе жинақтады. Мұнда батысеуропалық елдердің тәжірибесі қызықты болып тұр, олар өз қатынастарын жаңа діни құрылымдарымен құрады, яғни екі негіз қалаушы принципке сүйене отырып. «Бір жағынан, кез келген демократиялық мемлекет діни-наным таңдау еркіндігіне тиіс кепілгер болуы қажет, сонымен қатар сол немесе басқа да діни түзілімдерден өз азаматтары мен қоғамды ықтимал теріс зардаптарынан қорғауы тиіс». Н.Ж. Байтенованың әділ ескертуі бойынша осы екі қағида «мемлекет пен дін арақатынасын реттеу кезінде негізге алынуы тиіс, ең алдымен, мемлекеттің жаңа діни түзілімдерге қарсы өзара қарым-қатынас реттеу кезінде». Бірақ, өкінішке қарай, біздің қоғамда бұл қағидалар пайдалануы бойынша жеткіліксіз, оларды орындау мемлекет пен жаңа діни қабаттары арасында тек бір жақты сипат алады: «...Ал біздің елімізде осы екі қағиданың қолданылу жұмысына тоқталсақ, олардың ешқайсысы жеткілікті тұрғыда қолданылмайды. Неге екені белгісіз, ар-намыс бостандығы мен діни сенім бостандығын сақтау, діни сенімді таңдау қағидалары мемлекет тарапынан ғана қажет, бірақ бұл барлық жағынан бірдей дәрежеде сақталуы тиіс универсалды қағида ретінде қалуы қажет. Бұл барлық діни емес, және оның ішінде жаңа діни түзілімдерге қатысты. Бұл қағидаға сәйкес, адам діни сенім бостандығын таңдау еркіндігіне ие болады, дәл сол сияқты қандай да болсын діни түзілімдерден шығуға. Екінші қағида жайлы тағы айта кетелік нәрсе, мемлекет болсын, заңнамалық база да болсын өз азаматтарын сол немесе басқа да діни құрылымдардан туатын қауіптен қорғай алмайды, бұл жағдайда әңгіме теріс пиғылды секталарға байланысты болып тұр. Соңғы кездері біздің Қазақстанда жаңа түзілімдердің көптүрлілігін, соның ішінде діни ағылымдардың пайда болуын ескерсек, қазіргі заманғы діни жағдайда құрбандарды қорғау және теріс діни секталарының салдарынан түрлі отбасыларының басына түскен жағдайларын ескерсек, бұл түсінікті болады және ең өзекті мәселесі болып табылады».

Қазақстандағы қазіргі кездегі діни ахуалын талдау негізінде және Еуропа елдері тәжірибесін зерттеу негізінде, сонымен қатар қазақстандық қоғамның жаңғыртудағы дін рөлін анықтау негізінде мынадай тұжырымдар жасауға болады:

- Қазақстан Республикасының Конституциясына сәйкес діни қауымдарға кедергісіз негізгі дін бостандығы құқығын жүзеге асыруға мүмкіндігін қамтамасыз етуге, сонымен қатар адам құқықтары туралы Еуропа конвенциясының 9 бабына және жалпыға бірдей Декларацияның 18 бабына сәйкес;

- дін мәселелеріне қатысты кез келген араласушылықты болдырмау, бірақ діни ұйымдарды азаматтық қоғам ретінде қарау және олардың бейбітшілікке қол жеткізуде, ынтымақтастық, төзімділік, мәдениетаралық диалог пен рухани құндылықтарды таратуға белсенді ат салысуы;

- саяси тәуелсіздік қағидасын және заңның діннен тәуелсіздігін растау;

- демократиялық мемлекет діни-наным таңдау еркіндігіне кепілдік беруі тиіс. Сонымен қатар, мемлекет өз азаматтары мен қоғамды діни ұйымдардың қызметінен тарауы мүмкін жалпы ықтимал теріс зардаптардан қорғауға міндетті;

- түрлі конфессиялардың қатар бейбіт өмір сүруін қамтамасыз етуге және бұл ретте діни экстремизмге қарсы күрес жүргізуге;

- этносаралық және конфессияаралық қатынастарды реттеу саласындағы негізгі принциптеріне діни төзімділік, дінаралық келісім мен диалог жатқызылуы тиіс;

- мәдениетаралық диалогтегі діни өлшемді жалғастыру, атап айтқанда діни топтардың жетекшілерімен және гуманитарлық пен философиялық ортадағы өкілдерімен кездесу ұйымдастыру арқылы;

- негізгі құндылықтарды біржақты ғана қолдайтын, атап айтқанда адам құқықтарын, демократия және заңның үстемдігі сияқты құндылықтарды қолдауға бас тартқан діни топтармен консультациялар жүргізбеу және қолдаудан бет бұру туралы;

- діни бірлестіктердің басшыларымен табысты диалог жүргізу үлгілерін табу және тарату;
- бұл сұрақтың өзектілігіне байланысты мемлекетте діни мұраны зерттеу үшін білім беру, материалдарды зерделеу, әдістемелер мен оқу бағдарламаларын құруға қатысты институт құру сұрағын қарастыру; бұл оқу бағдарламалары түрлі діндер өкілдерімен тығыз ынтымақтастықта жасалуы тиіс;
- бастапқы мұғалімдер даярлауына жағдай жасау және кейіннен теңгерімдерін ескере отырып, олардың біліктілігін арттыруға ықпал ететін барлық діни қайраткерлері жайында, дін ағымдары жайлы, олардың тарихы және адам құқықтары саласындағы дайындауды күшейту;

Қолданылған әдебиеттер тізімі:

1. Айтхожин К. Межконфессиональное согласие в Республике Казахстан: правовые аспекты // Взаимодействие религий в Республике Казахстан: Сб. материалов республиканской научно-тоеретической конференции. – Алматы, 2006. – 262 с.
2. Материалы международной научно-практической конференции «Изучение зарубежного опыта гармонизации межконфессиональных отношений». – Алматы, 20-21 июня 2007. – 90 с.
3. Иванов В. Создание благоприятных условий для межконфессионального согласия и диалога – важное направление государственной политики в области религии в РК // Взаимодействие религий в Республике Казахстан: Сб. материалов республиканской научно-тоеретической конференции. – Алматы, 2006. – 262 с.
4. Лейпхарт А. Демократия в многосоставных обществах: сравнительное исследование / пер. С англ., под ред. А.М. Соломина, Г.В. Каменской. – М., 1997. – 287 с.
5. Назарбаев Н.А. Процветание, безопасность и улучшения благосостояния всех казахстанцев. Послание Президента страны народу Казахстана // Казахстанская правда

БІЛІМ БЕРУ САЛАСЫН ЖЕТІЛДІРУДІҢ ТЕОРИЯЛЫҚ МӘСЕЛЕЛЕРІ

Зубин Димарал Бахтанқызы

Л.Н. Гумилев атындағы ЕҰУ заң факультетінің 1-курс студенті. Ғылыми жетекшісі:
з.ғ.м., аға оқытушы Мырзатаев Н.Д.

Түйіндеме

Қазақстан Республикасының білімінің дамуына жаңа әдістерді қарастыру, жаңа қырынан қарастыруды көздеген. Қолданыстағы білім туралы заңдарды қолдана отырып, білім беру саласының өткені мен болашақ шолуларына тоқталып өткен.

Кілттік сөздер: Білім, орта білім, жоғары білім, білім сапасы, тіл.

Білім беру жүйесіндегі істің жағдайын түбегейлі өзгертуді қолға алған Елбасымыздың бастамасы Қазақстан халқына үлкен серпіліс әкелуде. Ел Президенті Н.Ә. Назарбаевтың 2005 жылғы ақпан айындағы Қазақстан халқына жолдауында: «XXI ғасырда білімін дамыта алмаған елдің тығырыққа тірелері анық», – деген тұжырымы, XXI ғасыр деңгейінде жан-жақты сапалы білім беруді бірінші орынға қояды. Бүгінгі таңдағы әлемдік бәсекелестік заманда әрбір оқушының білім сапасын, қабілеттілік деңгейін анықтайтын жеке тұлғаны дамыту мәселелері күн тәртібінде өз өзектілігін жойған жоқ, яғни адамның білімі мен біліктілігі қазіргі заманда әрбір мемлекеттердің бәсекеге қабілеттілігінің ең маңызды факторына айналды. Білім беру жүйесін ақпараттандыру үрдісі заман талабы және Қазақстан Республикасында ақпараттандыру бағытының ең маңызды әлеуметтік-экономикалық жалпы мемлекеттік мәселенің бірі болып табылады [1].

Қазақстан Республикасында білім беруді және ғылымды дамытудың 2016-2019 жылдарға арналған мемлекеттік бағдарламасына сәйкес білім сапасын арттыру жөніндегі жұмыстың негізгі бағыттары білім беру процесіне қатысушылардың үздік білім беру